

CZERWONY KAPTUREK

Czerwony Kapturek

„Dawno, dawno temu, była sobie uroczą dziewczynka, która zawsze nosiła czerwony płaszcz z kapturem. Dlatego nazywano ją Małą Czerwony Kapturek.”

„Pewnego dnia jej mama poprosiła ją, by zaniosiła koszyk z jedzeniem chorej babci, która mieszkała głęboko w lesie. — Zostań na ścieżce i nie rozmawiaj z obcymi — ostrzegła mama.”

„Podczas spaceru przez las, Mała Czerwony Kapturek spotkała wilka. — Dokąd idziesz, dziewczynko? — zapytał. — Odwiedzić babcię — odpowiedziała niewinnie, nie zdając sobie sprawy z niebezpieczeństwa.”

„Sprytny wilk obrał krótszą drogę, dotarł pierwszy do domu babci i zapukał do drzwi. Podszywając się głosem, zwabił babcię do szafy, a sam wskoczył do łóżka w jej ubraniach.”

„Kiedy przybyła Mała Czerwony Kapturek, zauważyła, że „babcia” wygląda inaczej:

— Babciu, jakie masz duże oczy!

— To po to, by lepiej cię zobaczyć, kochanie.

— Babciu, jakie masz duże uszy!

— To po to, by lepiej cię słyszeć, kochanie.

— Babciu, jakie masz duże zęby!

— To po to, by lepiej cię zjeść! — zaśmiał się wilk i skoczył z łóżka.”

„Wtedy dobry drwal usłyszał krzyki, wbiegł do domu, przepędził wilka i uratował Małą Czerwony Kapturek oraz jej babcię.”

„Od tego dnia dziewczynka obiecała, że nigdy więcej nie będzie rozmawiać z obcymi i będzie zawsze słuchać mamy.”

Koniec

